

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1657

§. 22. Et parauerunt pascha. v. 13.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

§. 22. Et parauerunt pascha. v. 13.

Cum ista verba confidero, non parum angor, quod sit illud pascha quod isti duo Legati Domini apparasse dicuntur. nam si de agno paschali sit sermo ille intelligendus, quasi eum apparassent paulo post venturo Magistro suo, in grandi cœnaculo, grandis occurrit objectio, quomodo isti homines, non ex tribu Leui nati, potuerint immolare agnum, cuius immolatio ad solos Leuitici generis viros pro toto Israele spectabat, vti ex sc. sacra post primum annum Exodi spectasse est perspicuū, & Iosephus Iudæus de suis temporibus narrauit vtitatum fuisse. Accedit quod ista dies, nempe Feria v. & XIII. dies mensis primi, in quibus missi fuerunt isti Legati, non erant per legem Moyſis apti, vt in eis pararetur paschalis agni sacrificium, hoc enim debebat fieri 14. die mensis ad vesperam, sequente 15. die solenni Azymorum, vti ex eadem Scrip. Sac. constat. & in Passione Domini secundum Ioannem ostenderetur. si vero de alio sacrificio paschali sermo iste intelligatur, eadem recurrit difficultas, quomodo, qui Leuitici generis non erant, sacrificium Leuitici ordinis proprium peragere potuerint. Restat ergo, ut dicatur pascha à discipulis Domini, qui non erant Leuitici generis, paratum fuisse, eo sensu, vt apparauerint ciuilia, quæ ad dies Azymorum seu Festum paschæ transigendum in ea domo Collegio Christi erant necessaria, inter quæ etiam erant ea, quæ Christus Dominus vesperi assumpsit ad suum Nouum pascha, Christianorum primum, celebrandum nempe panis & vinum, etsi ipsi discipuli apparatores non intellexerint intimè id, quod à se parabatur, esse materiam paschatis primi Christiani. sic enim verificabitur sine omni difficultate sermo ab Euangelista propositus. Veruntamen in hac grauiore quæstione, cuius definitio ad S. Ecclesiam spectat, & quæ apud SS. PP. & Interpretes controuertitur, ego priuatus homo acquiesco Ecclesie omnia diiudicantis iudicio, & fructum propositum elicio, nempe obedientiam promptam in Discipulis, honestatem magnificam in Christi Domini actis. non enim, alias humilis, egenus & pauper, in Sacramenti sui institutione voluit esse abiectus & vilis, sed gloriosus & magnificus; quippe qui & duos primarios ex Apostolorum Collegio ad apparandum suum pascha primum præmisit, & cœnaculum grande ac stratum adhibendum ordinauit, & hominis præpotentis domum ad id, assumpsit; &, verbo, splendide, cuncta secuta peregit.

Domine Deus meus, Jesu Christe, ego, quod ad me attinet, paratus sum viliter vestiri, simpliciter in cibo & potu tractari, atque habitare etiam infra status, ac generis mei conditionem, sed quando agitur de sacrificio Corporis & Sanguinis tui, seu paschate tuo, ibi imitatione tua semper debo

debo esse magnificentissimus. Itaque templa, altaria, calices, mappas & reliquum apparatus volo secundum Canones Ecclesiasticos esse magnificentissimum, ex auro, gemmis, serico, argento, aurichalco. Verbo, quantum potero tantum audebo. Tu da mihi & omnibus Christianis, ut ad tuam compensandam humilitatem exhibitam olim, omnia magnifica tibi nunc impendere magnificentissimo ritu & caeremoniis allaboremus. etsi alibi in sumptu deficiamus, ibi nunc parcamus.

§. 23. *Et cum facta esset hora discubuit. v. 14.*

Jam Discipulorum duo principes, tanquam Christi aulae praefectus & Magister apparauerant pascha Domino nostro, & honorifice excepturi venientem & inducturi eum reuerterant, cum Patrisfamilias famulatu obuia missio, qui Dominum inuitarent, & ei offerrent obsequium. Jam etiam Dominus N. Jesus se excipi passus erat, & humanissima conuersatione exceptus excepterat etiam ipse excipientes se; cum ipse seorsim cum suis in caenaculo sibi parato, ea vespera, velle caenare ostendit patrisfamilias, vti solent Magnates quoque ordinare de se & suis, recusando esse in concursu plurimum conuiuarum, cum in hospitiiis commorantur. Atque ita Dominus in caenaculum illud paratum secessit, Domino Domus omnia impendia praestante, & per certos ministrante in caenaculo, cum magna accuratione, & inspectione ne quid deesset. Nec est dubium, quin ingressus Dominus N. Jesus, osculo cum Apostolis sit exceptus, & balneum pedibus oblatum sit, antequam ingrederentur proprium caenaculum. Ibi igitur omnibus apparatus discubuerunt ad mensam, more orientali in lectulis tricliniaribus, cum hora caenae aduenisset, quae erat communiter prima noctis, propter quod etiam hic absolute dicitur hora facta fuisse.

Hæc contemplans, rogo te Dmoine, exorna me quoque moribus condignis & decoris, foris, & intus tibi para caenaculum ex corde meo apparatus spiritus sancti donis, in quo habites, discumbas, & cuncta ordines ad tui satisfactionem, & ibi vinculis amoris ita tibi astrictus hæream, ut nihil cogitem, dicam, vel agam, nisi quod cedat ad maiorem tui gloriam, ut dignus aliquando inueniar caelestibus interesse confessibus & mensis.

§. 24. *Et duodecim Apostolicum eo. v. 14.*

Quæ apud bene moratos homines consuetudo est, maxime Magnates, ut hi primo suaque sponse considerant ad mensam, deinde eos, quos adhibere volunt, ordine iubeant ad sidere secum, eam quoque obseruantiam bonorum morum in Christi Domini aula obseruo seruaram, nam diser-